

שִׁיעוּרֵי חֵינּוּךְ

מֵרֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

עֲצוֹת פְּרָקְטִיּוֹת וְהַדְרָכָה לְהוֹרִים, מְלַמְדִים, מְחַנְכִים וּמְחַנְכוֹת

פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב - שַׁבַּת חֲנוּכָה
שְׁנַת תַּשְׁפ"ד

גְּלִיזֶן
ל"ז

שִׁיעוּרֵי חֵינּוּךְ

יוֹם שְׁנֵי פְּרִשְׁת נח ה'תשפ"ג - קְרִיַת בְּרוֹסְלָב - לִיבֶרְטִי יע"א

• כַּמָּה צְרִיךְ לִתֵּן לַיְלָדִים!?

לְהַכְנִיס לְמִטָּה! "עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לִלְכֵת לִישׁוֹן!" אֲנִי נִשְׁאַר לַעֲמֹד בְּדַלַּת עַד שֶׁהֵם עוֹצְמִים עֵינַיִם, לַפְּעָמִים אֲנִי גַם נוֹתֵן בְּתַקִּיפּוֹת לְטָפָה, וְאֲנִי אוֹמֵר: "עֲכָשׁוּ אֲנִי כָּבֵר רוֹאֵה שְׂאֵתָה יֶלֶד טוֹב, אֵתָה עוֹצֵם עֵינַיִם", הַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁבִּבְקָר אֶף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְדַבֵּר אֵתִי, אֶף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לַעֲמֹד עַל יָדִי, אֲבָל בְּבִקְרָה הֵם מְאֹד שְׂמֵחִים, וְכֵלָם רוֹצִים לִהְיוֹת חֲבֵרִים.

בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה מְכַרְחִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד מְאֹד תַּקִּיפִים, אֲסוּר לְפַחַד אִם שׁוֹמְעִים שֶׁאֶחָד הַיְלָדִים אוֹמֵר: "אֲנִי לֹא אוֹהֵב אֵת הַמְּלַמֵּד שְׁלִי", "אֲנִי לֹא אוֹהֵבֵת אֵת הַמּוֹרֶה שְׁלִי", הָעֵקֶר הוּא, שֶׁאֵתָה תֹאהֵב אֵת הַיְלָדִים אֲפֹלוּ שֶׁהַיְלָדִים לֹא אוֹהֵבִים אוֹתָהּ, שֶׁתֹּאהֵב אוֹתָם כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, בְּסוֹף הֵם גַּם יֹאהֲבוּ אוֹתָהּ.

בְּסוֹף הַרִי בְּמִילָא 'כֵּן' יִלְכוּ לַחֲתָנָה...

הֵיִתָּה לָנוּ פַּעַם מוֹרֶה בְּבֵית פִּיגַא בְּוִילְיָא מְסֻבּוֹרֵג, שְׁכַל יוֹם קִנְיָתָה בְּמִכּוֹנָה הָאוֹטוֹמָטִית, עוֹגִיּוֹת עֵנְקִיּוֹת חֲטִיפִים וְסִכְרִיּוֹת, הַיְלָדוֹת מְאֹד אֶהְבוּ אֵת הַמּוֹרֶה הַזֶּה, אֲבָל לֹא בָּזָה שְׂקוֹנִים מִמֶּתֶקִים לִילָדוֹת - נִהְיִים מוֹרֶה טוֹבָה! וְאִם כָּבֵר כֵּן קוֹנִים מִשְׁהוּ לְבָנוֹת צְרִיכִים לְשׁוֹחֵחַ עַל זֶה עִם הַמְּנַהֲלָת.

עִם כָּל דָּבָר קָטָן אֲפֹשֵׁר לְגַרֵם לְכָל הַפֶּתָה שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּקוֹל, וְאֲפֹלוּ עִם סִכָּה מְשֻׁרְדִית וְכַדוּמָה. גַּם עִם <<<<

מְסַתְדֵר, עֲדִיף לֹא לַעֲשׂוֹת חֲשְׁבוֹנוֹת עִם דָּף וְעֵט, אֲלֵא מִשְׁלָמִים כְּסָף לְמִי שֶׁצְרִיכִים לְשֵׁלֵם, וּמִבְּקָשִׁים מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּהְיֶה מְסַפִּיק כְּסָף לְהַכֵּל.

בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה צְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד תַּקִּיפִים!

בְּתַחֲלַת הַשָּׁנָה צְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד תַּקִּיפִים לִילָדִים. לֹא צְרִיכִים לְפַחַד לִהְיוֹת מְלַמֵּד תַּקִּיף, לֹא צְרִיכִים לְפַחַד לִהְיוֹת מוֹרֶה תַּקִּיפָה; עוֹד מְעַט כָּבֵר יִתְפַּיֶסוּ.

כָּכֵל עָרַב בְּבֵית אֲנִי מְאֹד תַּקִּיף, הַיְלָדִים שְׁלִי יְכוּלִים כָּלָם הוֹלְכִים לִישׁוֹן כְּשֶׁהֵם מְסַכְסְּכִים אֵתִי, וּבְבִקְרָה הֵם הַחֲבֵרִים הַכֵּי טוֹבִים שְׁלִי...

אֲנִי לֹא נֶעְלַב כְּשֶׁאֲנִי בֹא לְבִקְרָה אֵת הַבֵּן שְׁלִי וְשׁוֹאֲלִים אֵת נִכְדֵי הַקָּטָן בֵּן הַשְּׁנַתִּים: "מָה אֵתָה יוֹדֵעַ מְסֻבָּא?" הוּא אוֹמֵר: "סֻבָּא אוֹמֵר: 'לְהַכְנִיס לְמִטָּה!' וְאֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתוֹ עִם חֵיוֹךְ: "סֻבָּא אוֹמֵר לְהַכְנִיס לְמִטָּה!?" וְהוּא עוֹנֶה: "לֹא! בְּלִי חֵיוֹךְ", וְהוּא מְחַקֶּה אוֹתִי אִיךָ שֶׁאֲנִי מְסַתְּפֵל כְּלַפֵּי מִטָּה בְּמִבְטָ תַּקִּיף וְאֲנִי אוֹמֵר: "לְהַכְנִיס לְמִטָּה!" - אֲנִי לֹא נֶעְלַב מְזָה, כִּי בְּסוֹף הוּא עוֹד יִהְיֶה הַחֲבֵר שְׁלִי.

יְלָדִים קְטַנִּים מְכַרְחִים לְצִיַּת! בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁאֲנִי לֹא מְרַבֵּץ לְיְלָדִים שְׁלִי בְּבֵית, אֲנִי לֹא שׁוֹבֵר עֲלֵיהֶם מְקֻלוֹת, אֲבָל אֲנִי תַּקִּיף, וְאֲנִי אוֹמֵר לָהֶם: "עֲכָשׁוּ צְרִיכִים

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנוּ מְמַשְׁיכִים עִם הַשְּׁעוֹר שְׁמֻסֵּר רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְמְחַנְכִים בְּיוֹם שְׁנֵי פְּרִשְׁת נח ה'תשפ"ג - קְרִיַת בְּרוֹסְלָב - לִיבֶרְטִי יע"א.

הַדְּבָר הַכֵּי קָדוֹשׁ בְּעוֹלָם

אִין דְּבָר יוֹתֵר קָדוֹשׁ מִמְּלַמֵּד וּמוֹרֶה; זֶה הַדְּבָר הַכֵּי קָדוֹשׁ בְּעוֹלָם.

כָּל אֲנָשִׁי הַצֹּת בְּמוֹסְדוֹת בְּאֵיִם בְּהַתְּנַדְּבוֹת לַעֲשׂוֹת אֵת הַדְּבָר הַכֵּי קָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, לְבָנוֹת אֵת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מְאֵמֵן שֶׁכָּל אֱלוֹ הָעוֹבְדִים כְּאֵן בְּמוֹסְדוֹת, אִם הָיוּ יוֹצְאִים לַעֲבֹד בְּעוֹלָם הָעֵסְקִים, הָיוּ כָּלָם מְרוֹיַחִים מְאֹד מְאֹד יָפָה, הֵם הָיוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד מְצַלְחִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁאֲנִי לֹא מְקַבֵּל בְּמוֹסְדוֹת בְּטַלְנִים וְשְׁלוּמִיאֵלִים, בְּמְקוֹמוֹת אַחֲרִים נִהוּג שֶׁאֵלוּ שֶׁלֹּא מְצַלְחִים בְּשׁוּם דְּבָר מְמַנִּים אוֹתָם לְמַלְמְדִים אוֹ לְמוֹרוֹת, אֲצַלְנוּ זֶה לֹא כְּפֶה, יֵשׁ לָנוּ צְוֹת מְצַלְחָ מְאֹד.

אֲפֹלוּ שֶׁמְשַׁלְמִים לָכֶם כְּסָף, זֶה רַק כְּדֵי שֶׁיִּרְאֶה שְׁמְרוּיַחִים, אֲבָל בְּאֵמֶת אִם עוֹשִׂים חֲשָׁבוֹן כְּמָה עוֹלָה חַיֵּי הַיּוֹם, אֲזֵי הַחֲשָׁבוֹן לֹא מְסַתְדֵר, לֹא מְרוֹיַחִים מְסַפִּיק כְּדֵי לְשֵׁלֵם אֵת כָּל הַהוֹצָאוֹת הַחֲדָשִׁיּוֹת, שְׂכִירוֹת, מְכֻלָּת, מֵיִם וְגו', וְלָכֵן בְּאֵמֶת לֹא כְּדָאִי לַעֲשׂוֹת אֵת הַחֲשָׁבוֹן עִם דָּף וְעֵט, כִּי עַל פִּי הַחֲשָׁבוֹן זֶה לֹא

• כמה צריך לתת לילדים!?

בקשתי מאשתי שתתקשר לבתי וכלתי ותגיד להם, שילכו מיד להחזיר את הבבות והעגלות, אני מאוד פועס על זה, שלשת אלפים דולר לבבות ועגלות? בשביל מי? בשביל הכמה בנות שלומדות בבית החנוך בוליאמסבורג?! למה? למי? שהילדות ישחקו עם בבות והמורות יוכלו לשבת בצד ולא יצטרכו לעבד עם הילדות!?

לא כשיש את המשחקים הכי טובים זהו בית חנוך טוב, אני לא צריך משחקים בבית החנוך, אני לא צריך בבות, אני לא צריך עגלות, אני צריך מורה שיש לה לב לילדה, אני רוצה שהמורות יהיו הבבות של הילדות... שיקחו פקקים של בקבוקי שתיה, ועם זה המורות ישחקו עם הילדות!

המש"ע בעזרת השם בשבוע הבא.

כמה שנותנים יותר לילדים, זה לא עושה אותם שמחים, זה רק גורם שבסוף יבעטו על העולם, שכבר לא ירצו כלום, העולם נגמר אצלם.

רואים שכל הילדים שבאים מבתיים שמפנקים שם, הם מקבלים בכל יום בגדים חדשים, משחקים חדשים, הבבות הכי יקרות, העגלות הכי יקרות, - שהם לא יכולים לחיות, האנשים האלו אין להם חיים.

אני לא צריך משחקים בבית החנוך

כשהייתי באומאן התקשרתי לאשתי, אני שואל אותה מה קורה? מה נשמע? מה שלום בתי הנשואה, ואשתי מספרת לי, שתורם מהקהלה נתן שלשת אלפים דולר כדי לקנות בבות ועגלות לבית החנוך בוליאמסבורג, והבת שלי ביחד עם עוד מורות הלכו לקנות בבות ועגלות.

כל דבר שעושים ממילא, כמו תכנית ראש חדש, או טיול של פעם בשנה - אפשר לנצל אותם כדי לרומם את הכיתה, אומרים לילדים: "מי שיתפלל יפה, מי שיתנהג בדרך ארץ, יוכל לבוא לטיול, יוכל להשתתף בתכנית של ראש חדש".

וזו גם עצה להורים; גיסי מחתן השבוע, אם החתנה פאן בעיר אני לוקח אתי את הילדים, לא את הקטנים, אבל את הגדולים אני לוקח, וזה דבר שאני ממילא יעשה, בכל זאת אני משתמש בזה כפר החל משבועים לפני החתנה, אני אומר: "מי ששומע בקולי יוכל לבוא לחתנה", "מי שנוכח למטה יוכל לבוא לחתנה", אני לא אומר: "מי שלא שומע בקלי, לא יבוא לחתנה"... כי במילא פן ילכו לחתנה, אבל אני הרי יכול לנצל את זה, להכניס בילדים חשק לצית כפר משבועים קדם, במקום לפטם אותם עם ספריות.

מכתבים בעניני חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

במלמד, האם מתר לי לנסע לאומן באמצע הזמן?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני מלמד בכיתה א', יש לי חשק לנסע עם אשתי לציון של רבינו הקדוש, מתושהו באמצע השנה. השאלה האם מתר לי לעשות את זה באמצע הזמן.

ישר בח על כל השיעורים, החיזוק, העצות והדרכה למלמדים, אני באמת לא יודע איך מלמדים מסתדרים בלי זה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת צו, ט' ניסן, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הילדים, ללמוד אתם את התורה הקדושה (שבת, שם); אז כשמביאים את שניהם ביחד, זה שאלה קשה.

תשאל את המנהל אצלך במוסד אם אתה יכול למנות ממלא מקום; תעשה חשבון באיזה זמן הילדים לא יפסידו מהלמודים וכו', הממלא מקום יתפלל אתם, ילמד אתם את הפרשה וישנן אתם קצת את הקריאה, כך תוכל לנסע לציון המצינת, קודש הקדשים - לזכות לתקונים הגדולים שרבינו הבטיח.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת שמיני תשפ"א)

איך אפשר לגרם שהלומדים בתלמוד תורה יהיו יותר נעימים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני גר בקרית ברסלב, ליבערטי. בשהמלמד שלי מספר מהפרשה זה מאוד נחמד, גם בשהוא מספר ספורים, אבל בשלומדים - זה קשה, וגם יותר מדי זמן בשבילי ברצף.

רציתי לדעת אם ראש הישיבה יכול לתת לי עצה.

יישר כח על הפל ועל השעורים

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת בשלח, כ"ב שובב"ם, ח' שָבט, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי קבלתי את מכתבך.

אפה לא הילד היחיד שקשה לו ללמד את התורה הקדושה. רבנו ז"ל ספר שגם הוא בילדותו היה לו מאד קשה ללמד, תראה מה רבנו ספר, איך הוא התחיל ללמד כשהוא היה ילד צעיר. "וספר שכל למודו בא לו ביגיעה גדולה, פי בתחלה היה לומד משניות ולא היה מבין למודו", מה הוא עשה? "והיה בוכה הרבה לפני השם יתברך שיאיר עיניו, והיה בוכה ובוכה כל כך, עד שזכה שיוכל ללמוד משניות, וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין גם כן, והיה בוכה ובוכה גם כן הרבה מאד עד שזכה להבין", רבינו בכה להשם יתברך שיזכה להבין, עד שהשם יתברך עזר לו שהבין את כל מה שהוא למד (שבחי הר"ן, אות ח).

בשלומדים תורה לא מרגישים מיד בהתחלה מתיקות וטעם, אבל במשך הזמן מתחילים להרגיש מתיקות וטעם. שונה מהעולם הזה, שמיד בהתחלה מרגישים טעם ואחר כך מאבדים את הטעם.

יותר, מהללים אותו יותר - מתקרכים אליו יותר ויותר.

כשאתה מדליק את המנורה - תדליק בשמחה; אל תגרם לעצבים ולחץ, על זה הכי תתמקד. זכור, שום דבר לא תיב להיות, שום דבר לא צריך להיות, רק על דבר אחד תתמקד בכל כוחותך - על שמחה; לשמח עם הקדוש ברוך הוא ולשמח עם התורה.

בנדאי שצריכים להקפיד על הלכה, להדליק בזמן, אבל אם באים הביתה ודברים לא מוכנים - אסור לכעס, להרביץ ולצעק. אם תעשה את המצוות בשמחה - הילדים שלך יאהבו מצוות, הם ישארו חזקים עם המצוות.

כמו כן הזמירות הם דבר חשוב מאד, אבל רק עם הם בלי עצבים, אסור לצבט את הילדים אם הם לא שרים, אי אפשר ואסור לעשות מהמצוות זמן של סטירות וטרור, זה צריך להיות בשמחה וז"ל.

חנכה שמח ומאיר.

...

(עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ג)

כדאי לותר על האפנות, כדי לזכות לדורות בשרים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת תולדות, כ"ח מר-חשון, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

השאלות האלו גורמות לי חלשה; מה אענה לך? אין הלכות על צניעות, להתלבש בעדינות זה ענין של רגש, ואם אשתף רוצה לחקות את הגוים, תבקש מהשם יתברך שתכנס בה רוח טהרה; רק תפלה תעזר לך.

אם תלמד אפלו שקשה לך - במשך הזמן יהיה לך קל יותר וטוב יותר; במשך הזמן אפה תרגיש כזו מתיקות בלמוד - עד שכבר לא תרצה כלום, רק ללמד וללמד כל ימי חייך. רבנו אמר פעם למישהו (שיחות הר"ן, סימן יז): "כשהתורה מראה אהבה לאחד, אז אין רוצה כלל עולם הבא, רק שרוצה את התורה בעצמה", כשהתורה תראה לך את פניה, כבר לא תרצה עולם הבא, כבר תרצה רק ללמוד עוד ועוד תורה; התורה היא כל כך טובה, אלא שבהתחלה לא מרגישים טעם.

מאד אבקש ממך, תתנהג בדרך ארץ, תשמע בקול המלמדים שלך ותלמד בסבלנות עד שתזכה להרגיש טעם בתורה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה פרשת משפטים - שקלים תשפ"ג)

אם תעשה את המצוות בשמחה, הילדים שלך ישארו חזקים עם המצוות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פּרשת מקץ, כ"ה כסלו, א' דחנכה, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד... גרו יאיר

תורה ופהלל להשם יתברך על החסדים שהוא עושה אתך. תתבונן מה קורה אתך, כמה טוב הקדוש ברוך הוא אליך, תעשה לך חשבון מהיר, כמה אתה חיב להקדוש ברוך הוא על חסדיו... כמה שנודה - לא נוכל להודות מספיק על חסדיו.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב): "ימי חנכה הם ימי הודאה", להודות להשם יתברך על החסד שהוא עושה אתנו, וכמה שמודים לו

דָּבָר גָּדוֹל יוֹתֵר מִלְמַד תּוֹרָה עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן.

הַרְמַב"ם פּוֹסֵק (פְּרָק ב' מֵהַלְכוֹת תְּלִמוּד תּוֹרָה, הִלְכָה ב): "וְאִין מְבַטְלִין הַתִּינוּקוֹת, וְאִפְלוּ לְבַנְיָן בֵּית הַמְקַדָּשׁ", מְעַנֵּן שְׁהַרְמַב"ם חוֹזֵר עַל הִלְכָה זוֹ עוֹד פְּעַם (פְּרָק א' מֵהַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִירָה, הִלְכָה יב): "וְאִין מְבַטְלִין תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן לְבַנְיָן", מוֹבָא מִצְדִּיקִים שְׂאֵלוּ שְׁנֵי דְבָרִים נִפְרָדִים, הַרְמַב"ם מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שְׁתֵּי הִלְכוֹת, אַחַת שֶׁהִלְדִים צְרִיכִים לְלַמַּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם וְאֶסוּר לְבַטֵּל אוֹתָם לְשׁוּם דְּבָר, זוֹ הִלְכָה בְּהַלְכוֹת תְּלִמוּד תּוֹרָה, שְׁנִית אֵיךְ בּוֹנִים אֶת בֵּית הַמְקַדָּשׁ? עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרָה עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, זֹאת הִלְכָה בְּהַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִירָה.

אָסוּר לְמַלְמַד לְהַשְׂאִיר אֶת הַיְלָדִים וְלְצַאֵת מִהַכֶּתֶה, אֲבָל אִם נִמְצְאִים בְּפֶתַח וְהַיְלָדִים מִתְּפַלְלִים אוֹ חוֹזְרִים עַל הַלְמוּדִים שְׁלֵהֶם - מִתֵּר לְמַלְמַד לְלַמַּד אוֹ לְהַתְּבַוֵּד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

(עצתו אמונה פרשת דברים תשפ"ג)

לִי שְׂאֵשְׁתִּי תִרְצָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּעֲדֵינוֹת, שֶׁהִיא לֹא תִרְצָה לְחַקוֹת אֶת הָאֲפָנוֹת הַחֲדָשׁוֹת, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, אֲנָא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, עֲזֹר לִי וְלֹאֲשֵׁתִי שְׁנִרְצָה רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ וְנִזְכָּה לְפָנִים וּבְנֵי בָנִים יִרְאִי אֱלֹקִים".

וְאִם הִיא שׂוֹאֵלֶת אוֹתְךָ מִה אֲנִי אוֹמֵר - אֶתָּה יְכוֹל לְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

(עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ג)

הַאֵם מִתֵּר לִי לְעֵבֵר עַל הַפְּרָשָׁה בְּכַתְּבָהּ בּוֹמֵן שֶׁהִילְדִים מִתְּפַלְלִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מְלַמֵּד וְרִצִּיתִי לְשָׂאֵל הָאֵם מִתֵּר לִי לְעֵבֵר עַל הַפְּרָשָׁה בְּכַתְּבָהּ בּוֹמֵן שֶׁהִילְדִים מִתְּפַלְלִים, אוֹ שְׁעֵלִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים בְּעֵין פְּקוּחָה כָּל הַזְּמַן, וְאִנִּי לֹא יְכוֹל בְּנֵתִים לַעֲיֵן בְּסִפְרָ?

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשַׁת מִטּוֹת מִסְעִי, כ"א תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבוֹד ... גֵּרוֹ יָאִיר

קְבַלְתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, מְלַמֵּד זוֹ עֲבוּדָה חֲשׁוּבָה מְאֹד, עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד, אֲנִי

אֲשַׁתְּךָ הִיא בְּאֵמַת אִשָּׁה יְקָרָה וְטוֹבָה מְאֹד; בְּפַעְמִים הַסְּפוּרוֹת שֶׁהִגַּעְתָּ לְדַבֵּר אִתִּי בִּיחִיד אֶתָּה הַבְּנִי שֶׁהִיא טוֹבָה מְאֹד. מִתֵּר לָךְ לְהִגִּיד לָהּ שְׂאֵתָה לֹא רוֹצָה, וְתַחֲזֵק אוֹתָה, שְׂאֵם מִתְּלַבְּשִׁים בְּעֲדֵינוֹת - זִוְכִים לִילָדִים כְּשָׂרִים, וְאִם מִתְּלַבְּשִׁים כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל - הַיְלָדִים יִשְׂאָרוּ יְהוּדִים; כְּדַאי לְוִתֵּר עַל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ - כְּדֵי לְזַכּוֹת לְדוֹרוֹת כְּשָׂרִים.

תַּחֲזֵק אוֹתָה, תִּרְאָה לָהּ כַּמָּה הָעוֹלָם מִפְּחִיד. יְלָדִים בּוֹרְחִים, יְלָדִים מִתְּבוֹלְלִים בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְאִם מִתְּנַהֲגִים בְּעֲדֵינוֹת - אוֹמֵר רַבְּנוּ (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת בָּנִים, סִימָן ט): "צְנִיעוּת שְׂבָאֵשׁה מְזַכָּה לָהּ לְבָנִים הַגּוֹנִים".

אֶתָּה יְכוֹל לְהִגִּיד לָהּ מִה רְצוֹנְךָ, וְתַחֲזֵק אוֹתָה. וְאִם הִיא בְּמִילָא תַעֲשֶׂה אֶת זֶה - אַל תַּעֲלִיב אוֹתָה, רַק תִּבְקֵשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל עֲצָמְךָ, עַל אֲשַׁתְּךָ וְהַיְלָדִים - שִׁיְהִיָּה לְכֶם רִגְשׁ לְצְנִיעוּת, וְעַם סְבָלְנוֹת וְתַפְּלָה הִיא תִמְשָׁךְ לְצַד הַטּוֹב וְתִרְצָה לְהַתְּלַבֵּשׁ כְּמוֹ בֵּת יִשְׂרָאֵל.

אֵל תִּאֲבֹד עֲשָׂתוֹנוֹת, כְּכָר רְאִיתִי הַרְבֵּה סְפוּרִים אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂבַתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדוֹת הֵם פְּעֵלוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת. אֶתָּה תִּבְקֵשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּעֲזֹר לִי וְלֹאֲשֵׁתִי שְׁנִיְהִיָּה יִרְאִי שָׁמַיִם וְשָׁמוּרִים מִחַקוֹת הָעַפּוֹ"ם, שְׁנִאֲהַב אֶת דְּרָךְ הַיְהוּדוּת, שְׁנִאֲהַב צְנִיעוּת. אֲבָא יְקָר, אֲנִי מוֹדָה לָךְ עַל אֲשֵׁתִי וְעַל יְלָדִי, אֶתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי כָּל כֶּף הַרְבֵּה נְסִים עַד עַכְשָׁו, עֲזֹר

מְדוּרַת הַיּוֹדֵד

מְקוֹל בְּרִסְלָב

רְשִׁמְעֵת כָּל שִׁיעוּרֵי הַיּוֹדֵד

(בְּאִדִּישׁ)

מִרְאֵשׁ רֹיִשִׁיבָה שְׁלִיט"א

בְּמִקוֹל בְּרִסְלָב

הַקִּישׁוֹ 1-2-4-2-1

- שְׁמַעוּ וְרַחֲמוּ נַפְשֵׁכֶם -

לְקַבֵּל תְּהִלָּתוֹ מִדֵּי שְׁבוּעָה יֵשׁ לְשִׁלּוֹחַ אִימִיל ל: jhbul1234@gmail.com

מְקוֹל בְּרִסְלָב

קוֹוֹאֵל פּוֹן חִיזוּק (נְשִׁים)

שִׁיעוּרִים; סִיפּוּרֵי תַפִּילָה; מִתְּכוּנִים; וְעוֹד

079-704-0069

אֶרְצוֹת הַבְּרִית 845-351-0910 / 212-444-9169 / אֶנְגְלִיָּה 03303502363

קְנֵה 438-320-9090

...

מְקוֹל בְּרִסְלָב

שִׁיעוּרִים; חִיזוּק יוֹמִי; נִיגוּנִים; סִיפּוּרֵי תַפִּילָה וְעוֹד

079-704-0066

אֶרְצוֹת הַבְּרִית 845-351-0910 / 212-444-9191 / אֶנְגְלִיָּה 03303502361

קְנֵה 4383008080 / בְּלִגְיָה 3235003461 / אֶרְגֵנְטִינָה 11552354370

מִייל חִיזוּק יוֹמִי chizikyomi@gmail.com